

Welkom op de Open Monumentendag op 13 september 2003 in het gebouw Goudsbloemlaan van het Segbroek College

Op dit blad treft u een route door het gebouw aan, waarmee u langs enkele typerende monumentale en artistieke elementen van dit gebouw van J.J.P. Oud wordt geleid. De route start in de aula van het gebouw. De nummers bij de tekst verwijzen naar de plattegrond.

Informatie, citaten en afbeeldingen op deze routekaart zijn afkomstig uit de uitgave "Het Tweede Vrijzinnig-Christelijk Lyceum te 's-Gravenhage", uitgegeven in 1956. U kunt een kopie hiervan kopen bij de organisatie hier op school.

"Tenslotte nog een heel belangrijk punt. Alles moge zakelijk doordacht zijn, wanneer het geheel niet in schoonheid is opgebouwd, komt de ziel tekort. Het Bestuur van de school heeft in vol vertrouwen aan de architect, Dr. J.J.Oud, de opdracht verstrekt om aan de wensen op schone wijze vorm te geven. Het is van mening dat hij daar wonderwel in is geslaagd. Het werd een licht en kleurig gebouw met evenwichtige verhoudingen der onderdelen, waarin het een vreugde is te werken."

Aanvankelijk sloot J.J.P.Oud (1890-1963) zich in 1917 aan bij de "Stijl"groep, een aantal kunstenaars en architecten verenigd rond het tijdschrift "de Stijl". Bekende leden van die groep waren Mondriaan en Rietveld.

Later, zeker na de kritiek van van Doesburg op zijn woningen te Hoek van Holland, keerde Oud zich van "de Stijl"af. Hij koos voor het functionalisme, waarvan ons gebouw een goed voorbeeld is. Slechts de kleuren rood, geel, blauw, wit, zwart en grijs verwijzen nog naar "de Stijl".

Het schoolgebouw is verdeeld in functionele hoofdgroepen (theorielokalen, praktijklokalen, aula) onderling verbonden door een centrale hal met trappen. Een rotonde met trap verbindt het hoofdgebouw met de gymnastiekzalen; de hoekverdraaiing, via die rotonde, zorgt voor aanpassing van het gebouw aan de omgeving (zie: plattegrond).

Begin uw tocht door de school in de aula.

"Een derde verlangen was de aula, het geestelijk centrum van de school (openingen van het jaar en van de week, Kerst- en Paaswijdingen, schoolconcerten, filmvertoningen, toneel, ballet, feestavonden, enz.), ook een centrale plaats in het gebouw te geven. Is dit om de geestelijke waarden reeds van belang, praktisch wordt het noodzakelijk aula en centrale garderobe in elkaars nabijheid te hebben op feestavonden en dgl."

Als u de aula verlaat treft u boven de toegangsdeuren het eerste kunstobject aan: "de Emmaüsgangers" van Wessel Couzijn bekijken (3). Het bevindt zich op de muur tussen de toegangsdeuren van de aula. Een korte toelichting: twee discipelen zijn op weg van Jeruzalem naar het dorp Emmaus als ze gezelschap krijgen van (de opgestane) Christus. Zij herkenden hem niet. Ze vertelden hem van de recente dood van Jezus de Nazarener en van hun schrik toen ze hadden gehoord dat zijn graf leeg was. In Emmaus aten ze met de vreemdeling. Tijdens de maaltijd herkenden ze hem en hij verdwijnt.

Foto Emmaüsgangers: zie fotoblad nr. 1.

We vervolgen onze wandeling door de B-gang (1^e etage) (4); bij de rotonde (5) gaan we de trap af; nu kunnen we in de rotonde de trap opgaan naar de bovenste gymzaal (6).

Foto rotonde: zie fotoblad nr. 2.

Via de rotonde gaan we naar beneden en naar buiten. Vanaf het plein (7) hebben we goed zicht op de gevels van de school: de verschillende gevelindelingen zijn mooi te zien. De gymzalen hebben een zogenaamde (deels)glazen gordijnwand en bij de meest rechts gelegen vleugel zijn de dragende kolommen buiten de gevel geplaatst.

Foto gevelvlakken: zie fotoblad nr. 3.

Voor de gymzalen staat boven ons het beeld "de Estafetteloopers"(8).

Foto estafetteloopers: zie fotoblad nr. 4.

“Het Rijk heeft eveneens, naast subsidiering van het gebouw als zodanig, voor de schoonheid willen zorgen. Er zijn tal van moderne schilderijen voor de versiering der lokalen geschonken. En verder mochten wij een paar beeldhouwers een opdracht verlenen voor enkele beeldgroepen. Buiten op het schoolplein staan van Rudi Rooyackers twee estafettelopers, van wie de ene de fakkel aan de ander doorgeeft. Zo wordt in de school de cultuur doorgegeven. En de vlam, zinnebeeld van de bezieling, is eveneens een symbool van de Vrijzinnig-Christelijke Jeugd-Centrale, waarmee wij zijn verbonden”

Wanneer we iets doorlopen naar de conciërgewoning (9) zien we op de steunbeer van de woning het beeldje van een kat (10), uitgevoerd in gele, blauwe en grijze majolica door Aat van den IJzel.

Foto kat: zie fotoblad nr. 5.

We nodigen U nu uit de school weer binnen te gaan bij de rotonde en door de A-gang (begane grond) naar de garderobe (11) te lopen.

“ De gekozen opzet brengt de noodzaak met zich mede van een ruime centrale garderobe, waarin de leerlingen hun jassen en tassen kunnen bergen. Het is n.l. niet van hen te vergen dat zij in de pauze met de tassen buiten blijven lopen; en in een eigen lokaal kunnen zij die niet achterlaten. Bovendien gaat het niet aan van uur tot uur met jas en tas door de school te lopen. Een voordeel van zo 'n garderobe is dat het verkeer in de school veel sneller wordt, want het grootste obstakel hierbij vormen stilstaande leerlingen, die hun jas aantrekken. En ook kunnen er nu verwarmingsbuizen onder de kleren en ventilatie worden aangebracht, zodat de kledingstukken in regentijd bij het uitgaan van de school behoorlijk gedroogd zijn”

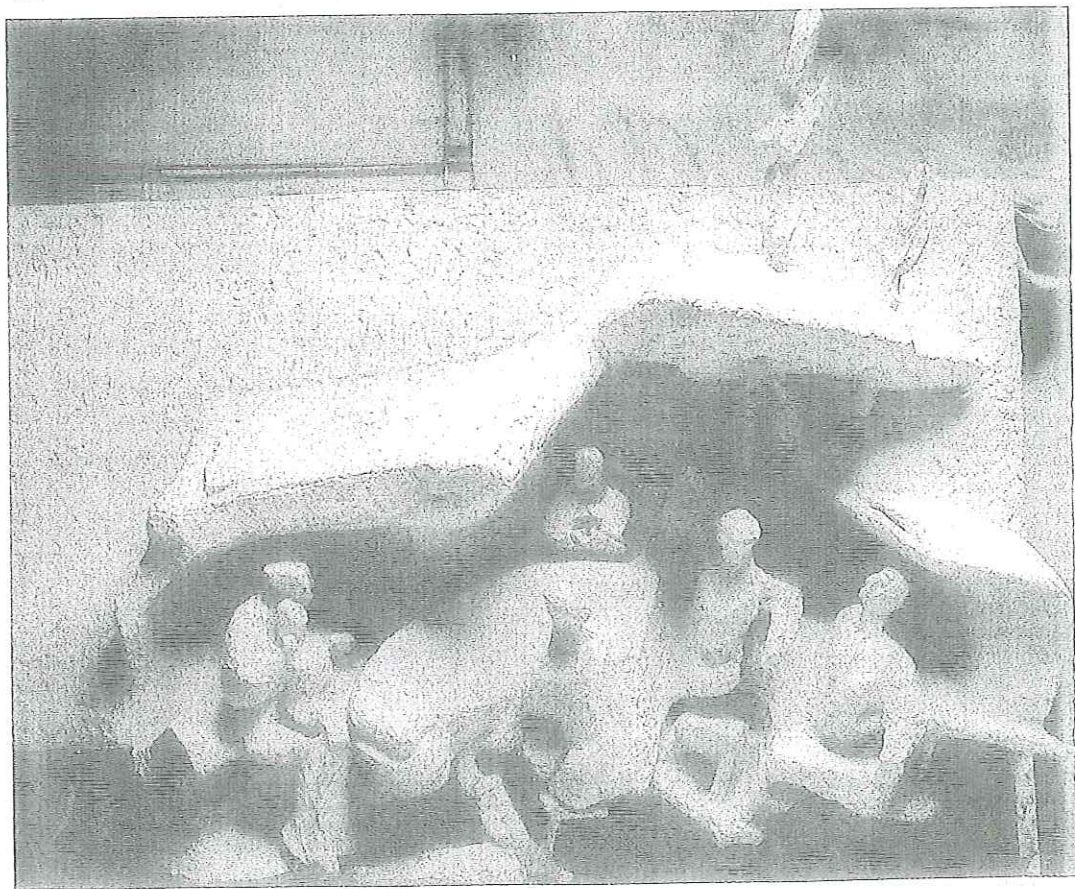
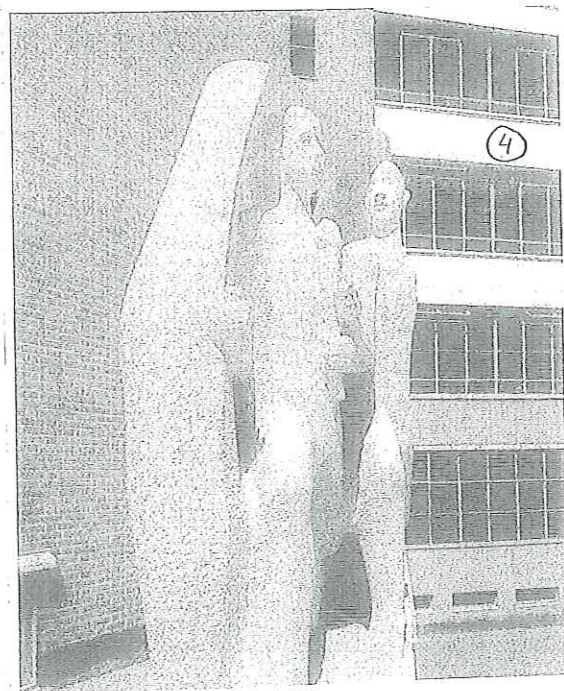
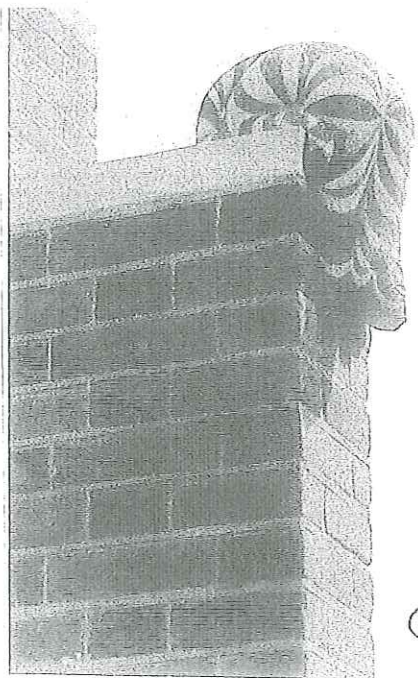
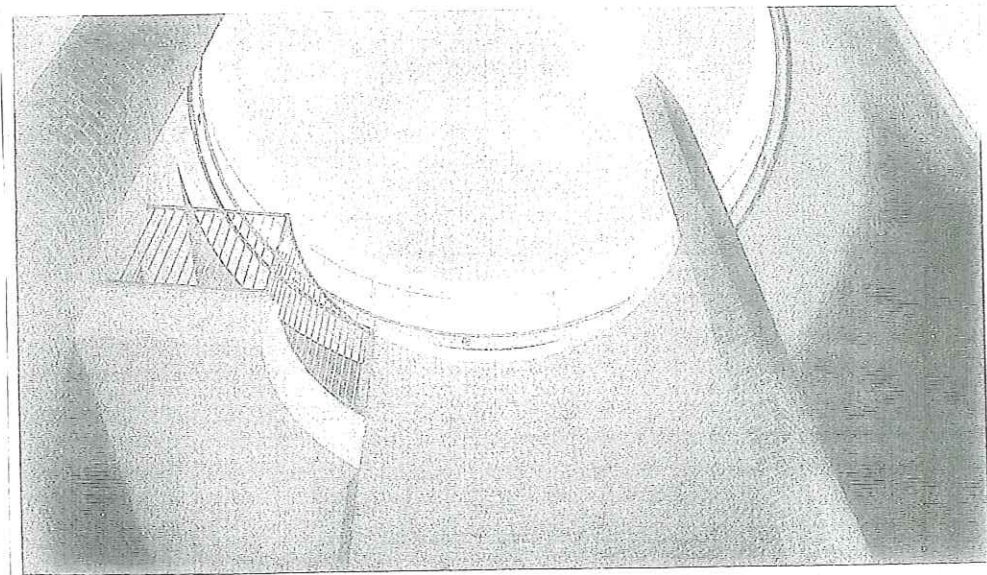
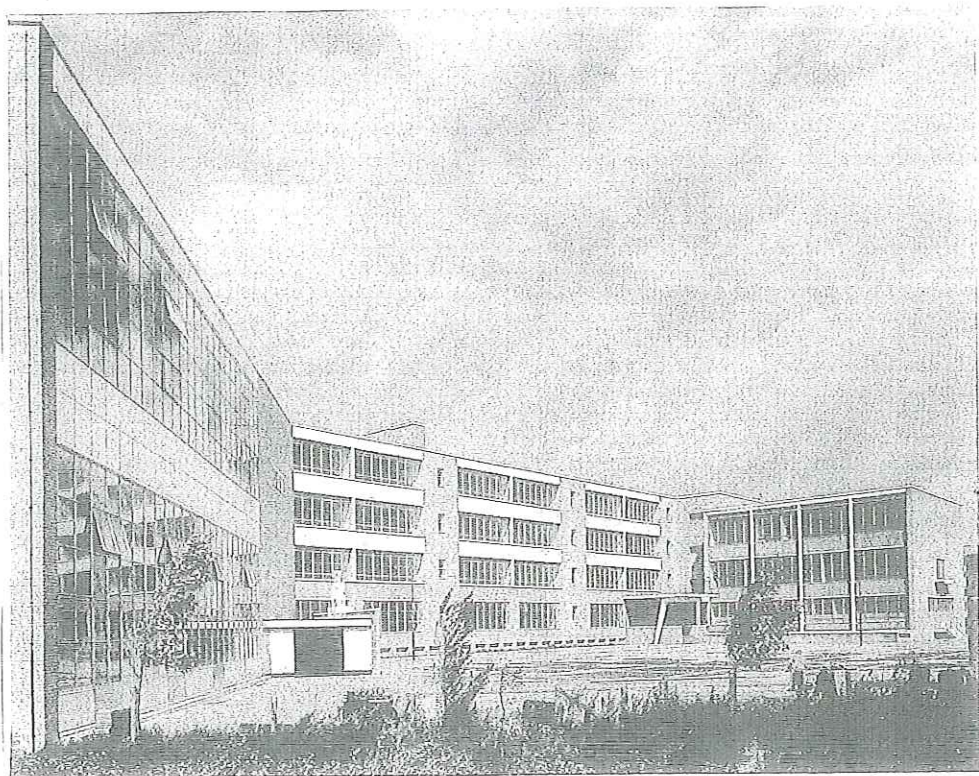
“Ter opfleuring van de ingang naar de garderobe en als afleiding van een altijd wat onprettig aanzien, dat een garderobe nu eenmaal met zich meebrengt, werden op verzoek van de architect een tweetal wandschilderingen van Karel Appel in de benedenhal aangebracht”

Karel Appel (15-4-1921, Amsterdam) keerde zich af van het traditionele schilderen en zocht naar een spontane, expressieve en experimentele schilderwijze. Hij liet zich inspireren door de primitieve kunst en de naïviteit van kindertekeningen. Karel Appels motieven komen voort uit zijn fantasie. In heldere kleuren, simpele vormen en stevige lijnen schilderde hij zijn onschuldige kindwezens en fantasiedieren.

We besluiten onze route met een bezoek aan de leraarskamer (14); onderweg zien we nog de beeldengroep “Christoforus”(13).

“Ook moge nog gewezen worden op het geschenk der leraren, weer een beeld van Rooyackers: een Christoforus, de Christusdrager, die door het Christuskind over de rivier te dragen een taak op zich nam, die aanvankelijk licht leek, maar in de vervulling steeds zwaarder werd en waardoor hij zou zijn bezwaken, als niet het wonder zich had voltrokken dat het door hem gedragen kind hem oprichtte, zodat hij veilig aan de overkant kwam. Wordt zo niet ieder mens door een moeilijke taak boven eigen zwakke krachten uitgeheven?”

We hopen dat U een prettige wandeling door ons gebouw heeft gemaakt en dat U heeft ervaren hoe aangenaam het is om in dit gebouw te verblijven. Tot ziens!

Route

